

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 49 [794] | Субота, 11 грудня 1982 року | Ціна 2 коп.

У президії ЦП УТОГ і Республіканському комітеті профспілки

ПЕРЕМОЖЦІ ЮВІЛЕЙНОГО ЗМАГАННЯ

Підтримавши патріотичний почин колективу Вінницького УВП, всі підприємства і об'єднання Українського товариства глухих взяли підвищені соціалістичні зобов'язання і активно включилися в соціалістичне змагання на честь 60-річчя утворення СРСР. В цілому Товариство успішно справилося з виконанням взятих соціалістичних зобов'язань.

За 1982 рік підприємствами УТОГ вироблено надпланової продукції на 4,4 мільйона карбованців, реалізовано — на 4,7 мільйона карбованців при зобов'язаннях 2 мільйони карбованців. Одержано надпланового прибутку 3,7 мільйона карбованців при зобов'язанні 1,2 мільйона карбованців.

З взятими високими соціалістичними зобов'язаннями з честю справились: ініціатор трудового почину в Товаристві — колектив Вінницького УВП, а також Херсонське, Бродівське, Дніпропетровське УВП, Львівське швейне підприємство «Силует», Донецьке виробниче об'єднання «Електромагніт», Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт» та інші.

Президія Центрального правління УТОГ і Республіканський комітет профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств схвалили роботу адміністрації та громадських організацій підприємств і об'єднань Товариства по мобілізації робітників, інженерно-технічних працівників і службовців на успішне виконання підвищених соціалістичних зобов'язань, взятих на честь 60-річчя утворення СРСР.

За високі виробничі показники і успішне виконання соціалістичних зобов'язань, взятих на честь 60-річчя утворення СРСР, перше місце в республіканському соціалістичному змаганні на честь ювілею Країни Рад, першу грошову премію з врученням перехідного Червоного прапора і Почесної грамоти Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки присуджено колективу Херсонського УВП.

Друге місце в республіканському соціалістичному змаганні на честь 60-річчя утворення СРСР, другу грошову премію з врученням Почесної грамоти ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки присуджено колективу Бродівського УВП.

Третє місце в ювілейному змаганні, третю грошову премію з врученням Почесної грамоти ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки присуджено колективу Вінницького УВП.

Колективи-переможці республіканського соціалістичного змагання на честь 60-річчя утворення СРСР — Херсонського, Бродівського і Вінницького УВП — занесено до Книги Пошани Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки.

Визнати переможцями республіканського соціалістичного змагання серед бригад (дільниць) на честь 60-річчя утворення СРСР з врученням Почесних вимпелів

Бригаду Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» по складанню реле РПУ-2, бригадир Скоробогатко А. І.

Закрійну дільницю Сімферопольського УВП, майстер Грошева В. М.

Дільницю Конотопського УВП, майстер Немолот Т. Г.

Дільницю Ровенського УВП, майстер Скороплас В. П.

Дільницю Житомирського УВП, ст. майстер Борщевський А. А.

Бригаду Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт», майстер Прохоренко Л. Г.

Бригаду Харківського УВП-2, майстер Кураш Р. С.

Бригаду Чернігівського УВП, майстер Повзик П. І.

Галантерейну дільницю Львівського

Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки такі колективи підприємств і об'єднань Товариства:

го швейного підприємства «Силует», ст. майстер Кудлатий Л. М.

Дільницю Запорізького УВП, майстер Остапенко В. Н.

Кожного члена бригади (дільниці) нагороджено грошовою премією (пам'ятним подарунком), а бригадира або майстра дільниці — Почесним дипломом ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки та грошовою премією (пам'ятним подарунком).

Визнати переможцями республіканського соціалістичного змагання серед робітників провідних професій на честь 60-річчя утворення СРСР з врученням Почесного диплома Центрального правління УТОГ і Республіканського

комітету профспілки та грошових премій (пам'ятних подарунків) таких передовиків підприємств і об'єднань Товариства:

Мерзюк Галину Опанасівну — в'язальницю Вінницького УВП.

Заверюху Ніну Семенівну — складачку Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт».

Фадееву Марію Іванівну — штампувальницю Ворошиловградського УВП.

Конореву Ганну Калістратівну — штампувальницю Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт».

Опришко Лідію Микитівну — штампувальницю Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт».

Шейко Михайла Пилиповича — штампувальника Харківського УВП-1.

Мазура Миколу Петровича — токаря Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт».

Гергеля Степана Миколайовича — токаря Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт».

За досягнення високих показників у підвищенні ефективності і якості роботи, дострокове виконання завдань і соціалістичних зобов'язань на честь 60-річчя утворення СРСР понад 100 робітників підприємств і об'єднань нагороджено загальносоюзним знаком «Ударник одинадцяті п'ятирічки» з врученням посвідчення і грошової премії.

Шипилова Дмитра Михайловича — токаря Бродівського УВП.

Невгод Галину Григорівну — пресувальницю Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт».

Москвіну Раїсу Іванівну — пресувальницю Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт».

Колесника Івана Степановича — пресувальника Одеського виробничого об'єднання «Електрик».

Плотникову Валентину Іванівну — шліфувальницю Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт».

Голованя Сергія Костянтиновича — шліфувальника Комунарського УВП.

Шевченка Віктора Кириловича — шліфувальника Ворошиловградського УВП.

Почесні грамоти, Почесні дипломи і Почесні вимпели Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки, а також знаки «Ударник одинадцяті п'ятирічки» будуть вручені в урочистій обстановці на загальних зборах колективів підприємств і об'єднань.

ПОЗИВНІ СУБОТНИКА З подвійною енергією

Колектив Лубенського учбово-виробничого підприємства на загальних зборах підтримав ініціативу передових підприємств країни та Херсонського УВП провести 18 грудня комуністичний суботник, присвячений 60-річчю утворення СРСР.

У день свята праці понад 270 робітників, інженерно-технічних працівників і службовців взяли зобов'язання працювати по-ударному, високоефективно і якісно.

69 робітниць нашого підприємства неодноразово виходили переможцями соціалістичного змагання за гідну зустріч 60-річчя утворення СРСР. Вони трудяться в рахунок третього року одинадцяті п'ятирічки. А такі трудівниці, як Марія Павлівна Третяк, Ганна Іванівна Федорець, Віра Порфирівна Житинська, Віра Федосіївна Тимофеева, Тама-

ра Василівна Швидь, Тама-ра Павлівна Пушкар та інші уже завершують особистий план третього року одинадцяті п'ятирічки і нині працюють у рахунок жовтня-листопада 1983 року.

Всі вони проявили ініціативу і в день суботника працюватимуть з подвійною енергією.

Зокрема, на УВП планується виготовити 1100 чоловічих курток на суму 13 тисяч карбованців. На 600 карбованців буде виготовлено продукції із зекономленої сировини та електроенергії.

Зароблені під час суботника кошти в сумі 800 карбованців будуть перераховані у фонд одинадцяті п'ятирічки.

О. ДАВИДЕНКО,
секретар партійної організації Лубенського УВП.

Полтавська область.

ДАЄ ЕНЕРГІЮ ЧОРНОБИЛЬСЬКА АЕС

Чорнобильська атомна електростанція імені В. І. Леніна набирає сили. Родоначальниця атомної енергетики на Україні вже да-

ла народному господарству країни понад 60 мільярдів кіловат-годин електроенергії. На повну потужність працюють три її енергоблоку-мільйонники. Зводиться четвертий. Ударною працею колективи всіх ланок будівництва АЕС наближають його пуск. У нинішній п'ятирічці треба буде ввести ще два енергоблоки.

На знімках: вгорі — передовик виробництва, кавалер ордена Трудової Слави III ступеня, старший машиніст парових турбін Валерій Кузьмич Заборовський; внизу — машинний зал АЕС.

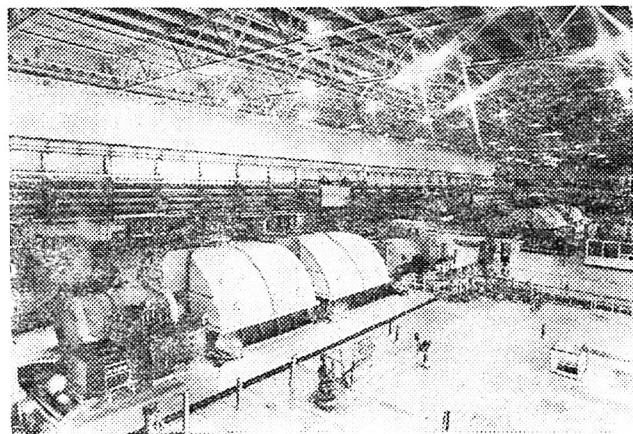

Фото В. Самохоцького

(Фотохроніка РТАУ).

ПОЕЗІЇ СЛОВО ЖИВЕ

Літературно-мистецький вечір «Чуття єдиної родини» відбувся 6 грудня в залі культури «Україна». Він був присвячений 60-річчю СРСР, який уперше в історії людства об'єднав у добровільний і рівноправний союз народи багатонаціональної країни. Майже чотири тисячі киян, які щиро захопилися, прийшли сюди, щоб зустрітися з українськими письменниками та їх колегами з різних міст країни, почути натхненні поетичні рядки і пісні, які дали віршам нове життя.

Відкриваючи вечір, лауреат Ленінської премії, Герой Соціалістичної Праці, письменник-академік Олесь Гончар підкреслив глибину символічності того, що напередодні великої світлої дати представники радянської літератури зібрались у місті, де жив співець дружби і братерства народів Павло Тичина, автор поетичного афоризму, який став у наші дні крилатим.

Перший секретар правління Спілки письменників Украї-

раїни, лауреат Державної премії СРСР і Державної премії Української РСР імені Т. Г. Шевченка Павло Загребельний розповів про завершення історичного полотна «Я, Богдан» і про роботу над новим романом — про киян. Потім слово було надано поезії. Світ високих думок і почуттів розкрили перед слухачами лауреат Державної премії СРСР Борис Олійник, лауреат Державної премії СРСР і Державної премії Української РСР імені Т. Г. Шевченка Платон Воронько і Микола Нагнибіда, лауреат Державної премії Української РСР імені Т. Г. Шевченка Іван Драч, гості з Москви — лауреат Державної премії СРСР Лев Ошанин, головний редактор журналу «Наш сучасник» Сергій Вікулов, лінгвістичні Вячеслав Кузнецов і Владислав Шошин.

Збір від літературно-мистецького вечора буде передано в Радянський фонд миру.

(РАТАУ).

ВІДПОВІДАЮТЬ ДІЛОМ

Промова Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Ю. В. Андропова, документи листопадового (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС і сьомої сесії Верховної Ради СРСР з глибоким інтересом і одностайним схваленням сприйнято нашою партією, всім радянським народом.

Радянські люди мобілізують всі сили й енергію на виконання п'ятирічного плану, чергових господарсько-політичних завдань, далі зміцнення економічної та оборонної могутності СРСР, посилення інтенсифікації суспільного виробництва.

Нечуючі трудівники Одеського виробничого об'єднання «Електрик» вважають своїм патріотичним і інтернаціональним обов'язком і надалі підвищувати відповідальність за додержання загальнодержавних, загальнонародних інтересів, за виконання прийнятих рішень.

Певна робота по зміцненню економіки ведеться на підприємстві. Коли працює творча думка, то й результат переконаливий.

Тільки за десять місяців нинішнього року тут зеконмлено прокату чорних металів 1,4 тис. тонн, кольорових металів — 8,3 тис. тонн, електроенергії — 146 тисяч кіловат-годин.

Вагомий внесок у творчу працю колективу вніс інженер-технолог В. Когут. Його новаторський пошук спрямований перш за все на економію сировини та матеріалів.

Уважно придивившись до процесу виготовлення шайб діаметрами 4 та 14 мм до виробу ШСВ-20, він прийшов до висновку про можливість виробування шайби діаметром 4 мм на суміщеному штампі із відходів шайби діаметром 14 мм.

Такий штамп був виготовлений і при активній підтримці наладчика В. Дубовицького впровадженний у виробництво. В результаті цього економія прокату чорних металів тільки за рахунок цієї пропозиції склала 0,9 тис. тонн.

Токар І. Хамістос трудиться на виготовленні деталей із латунного прутка. Під-

тримавши заклик про економію сировини та матеріалів на кожному робочому місці, він вирішив виготовлення втулок для електроустановочних виробів РШ-ВШ-30М та ШСВ-20 проводити по нижній границі допусків. Технічний відділ підрахував, що за десять місяців цього року в об'єднанні зеконмлено за рахунок цього 1,8 тис. латуні.

У боротьбі за економію сировини та матеріалів велике значення має обмін досвідом роботи із спорідненими підприємствами, запозичення у них всього нового, прогресивного.

Крейдуювальниця швейного цеху О. Геска та майстер закрійної дільниці А. Новикова побували на Херсонському УВП, де ознайомились з роботою заготовельно-закрійної дільниці. Вони знайшли тут багато цікавого в організації праці. Все це може бути застосовано на своєму підприємстві. Зокрема, промірочний стіл, котрий виготовлений з урахуванням зручностей у

роботі, позитивно впливає на поліпшення якості перевірки тканин. Або взяти ще ярлики. У Херсоні їх замовляють односторонніми і на місці заповнюють їх матрицями, чим досягається скорочення браку ярликів та здеешевлення їх виготовлення.

Швейники Одеси за прикладом херсонців змінили карту розкрою костюмів та спецрукавиць. За новою розкладкою тканин кожен клептик використовується раціонально, внаслідок чого збільшується випуск костюмів. Тільки у листопаді очікується додатковий випуск їх у кількості 450 штук.

Певний вклад у фонд економії сировини та матеріалів досягнуто за пропозиціями технолога Г. Власової, штампувальника С. Сосновського та інших.

Економії електроенергії добились за рахунок впровадження пропозицій А. Гауковського, П. Харченка та інших.

Такий творчий внесок робітників Одеського виробничого об'єднання «Електрик» у справу економії сировини та матеріалів.

Ю. ГЕР.

м. Одеса.

НАШ ВНЕСОК

Не тільки у нашій країні, а й далеко за її межами славляться вироби заводу художнього скла. Кращі з них експонувалися в Генуї, Копенгагені, Лейпцигу, Парижі, Токіо та інших містах світу.

Експериментально-художня дільниця та група художників підприємства систематично розробляють і впроваджують нові вироби для серійного виробництва.

У даний час завод випускає понад 200 найменувань виробів, 84-м з них присвоєно державний Знак якості.

Вагомий внесок у трудові досягнення колективу і нечуючих трудівників. Дружна, згуртована група відзначається добросовісністю, старанністю. Перед у змаганні веде полірувальник скловиробів Д. Д. Фаркош, нагороджений знаком «Ударник десяти п'ятиріччя», робітниця термосної дільниці Л. В. Бомко, якій присвоєно звання «Краща за професією».

Успішно виконують свої підвищені зобов'язання також шліфувальник скловиробів Л. В. Бабенко — один з кращих наставників компактної групи. Він навчив професії п'ять юнаків,

які тепер самостійно працюють у бригаді.

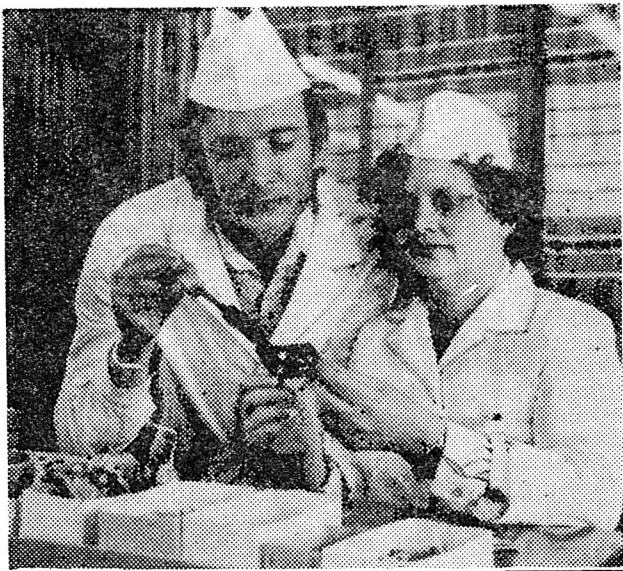
Красиві чарки хорошої якості виготовляє шліфувальниця Л. В. Романова, котра трудиться у бригаді, яку очолює член УТОГ Д. І. Паращенко.

Високих трудових успіхів у соціалістичному змаганні на честь 60-річчя утворення СРСР добиваються і робітники, ударники комуністичної праці М. І. Юдацький, Є. Ю. Застер, М. Г. Гасій, С. В. Самотой, М. І. Лушчик.

Члени компактної групи докладають усіх зусиль, аби постійно примножувались досягнення виробничого колективу. До кінця п'ятиріччя, наприклад, обсяг виробництва на заводі перевищить 20 мільйонів карбованців.

У ці дні трудівники заводу художнього скла, серед них і члени УТОГ, працюють з особливим піднесенням: вони прагнуть достроково виконати соціалістичні зобов'язання, взяті на честь ювілею Країни Рад.

Р. МЕЛЕЖИК,
інструктор-перекладач
компактної групи
Київського заводу художнього скла.

Г. Ю. Купріян — досвідчений робітник Полтавського УВП № 2. Він досконало опанував професію паяльника бюро зовнішнього контролю. Денні норми виробітку Григорій Юрійович виконує на 130 процентів.

Трудівник завжди прийде на підмогу тим, хто тільки освоює ази свого фаху, передає їм свій досвід і майстерність.

На знімку: Г. Ю. Купріян з ученицею А. М. Скрипченко.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

Продукція з маркою ордену «Знак Пошани» заводу «Ужгородприлад» надходить в усі куточки Радянського Союзу, а також і за кордон.

Це — трансформатори різних типів.

Василь Гаранко трудиться у цеху № 2 зовсім недавно, але вже до тонкощів оволодів складним процесом виготовлення сердечників — основної деталі трансформаторів, виконуючи при цьому змінні завдання на 130—135 процентів.

На знімку: В. Гаранко за роботою.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Завжди разом

шахтах і розрізах Олександрійщини.

Щомісяця Г. М. Козловський перевиконує виробничі завдання, причому, якість його праці завжди висока.

Підвищені соціалістичні зобов'язання, взяті на честь 60-річчя утворення СРСР, Григорій Михайлович виконує з честю.

Він бере також активну участь і в громадському житті нашого Товариства: неодноразово обирався членом правління мікрайвідділу, головою ревізійної комі-

сії при мікрайвідділі та членом ревізійної комісії Кіровоградського облвідділу УТОГ.

Ось уже 19 років ідуть поруч у житті Григорій і Валентина Козловські. Живуть вони у мирі і злагоді, допомагають один одному у роботі.

Валентина Антонівна понад двадцять років трудиться в ательє «Силует» Олександрійської фабрики «Індюшetteria». Вона також йде у лавах передовиків під-

приємства. Замовники завжди вдячні їй за сумлінну працю.

З високою відповідальністю ставиться подружжя Козловських і до виконання своїх батьківських обов'язків. Цього року їх дочка Тетяна успішно закінчила десятирічку і стала студенткою Дніпропетровського педагогічного училища. Приємно на душі у батьків, бо виростили доньку на радість собі і людям.

О. МАРКОВА,
м. Олександрія
Кіровоградської області.

ЛАНКИ ВИХОВНОГО ПРОЦЕСУ

На Дніпропетровському УВП можна опанувати професію швачки. Виробничі навчання тут, як правило, індивідуальні. Це має свої переваги. Набір учнів проводиться протягом року, та найбільша їх кількість поступає у кінці серпня і на початку вересня. Вони і складають ядро колективу учнів.

Цього року на підприємство прийшли працювати 16 учнів. Деякі з них уже закінчили навчання, решта продовжують опановувати професію швачки.

Усі новенькі з перших же днів перебування на підприємстві розподіляються по цехах. До них прикріплюють наставників.

Колективи змін радо приймають учнів, добре усвідомлюючи свою відповідальність за їх виховання і набуття професії.

Адаптація новачків у колективах здебільшого про-

ходить досить швидко. Бригади — перші ланки у виховному ланцюжку. Саме тут народжується успіх у становленні молодого робітника. Атмосфера трудових буднів, доброзичливості і в той же час вимогливості створюють певний мікроклімат у колективі, його моральну і громадянську зрілість.

Уже з перших днів свого перебування на УВП учні беруться за опанування всіх тонкощів швейної справи і робітничої майстерності.

Нинішній рік особливий — ювілейний. Кожна зміна працює в умовах напруженого виробничого ритму; включилася у боротьбу за виконання планових завдань і соціалістичних зобов'язань другого року одинадцяті п'ятирічки і молодь. Зрозуміло, що не в усіх одразу все виходить як слід. Бувають і невдачі, і зриви. Та в таку скрутну хвилину при-

ходять на поміч наставники, старші товариші.

Майстри змін постійно цікавляться справами і життям учнів, стежать за зростанням їх професійної майстерності. Серед них варто в першу чергу назвати Р. І. Петраш, О. І. Борисенко, Н. В. Шевченко. Всі вони в минулому — колишні учні підприємства. Згодом вони виростили до майстрів змін, та ще й яких!

Надійним помічником у трудовому вихованні учнів є соціалістичне змагання. Молодь бачить, як трудяться протягом зміни швачки, як організована їх праця, як ефективно використовуються ними кожна робоча хвилинка. І самі намагаються не відставати від старших.

Уже протягом першого місяця навчання деякі учні виконують норми виробітку на 40—60 процентів при хорошій якості виготовленої

продукції. З цього випливає, що окремі учні ще в школі одержали чудову підготовку, а, потрапивши у виробничий колектив, усвідомили, що від їх особистої праці певною мірою залежить успіх загальної справи.

Трохи важче дається деякому з них теоретична підготовка. Це в основному випускникам допоміжних шкіл. Таким учням викладачі приділяють більше уваги, дають додаткові консультації.

У кожному колективі зміни приділяється особлива увага виховній роботі. Адже поряд з освоєнням спеціальності, їм необхідно пройти нелегкий шлях морального змужніння.

Мине час, і, одержавши трудовий гарт, нинішні учні стануть майстрами своєї справи, робітниками високої кваліфікації.

Р. КАШИРІНА,
заступник директора
Дніпропетровського
УВП з виховної роботи.

ВІХИ НАШОГО СТАНОВЛЕННЯ

В Українському товаристві глухих я пропрацював більшу частину свого життя. Зокрема, в Сумській, Ровенській, Львівській та Харківській обласних організаціях. До цього я трудився в колгоспі, пізніше на пошті і — бухгалтером у сільпо.

У 1938 році Харківський облвідділ УТОГ направив мене в Сумський учбово-виробничий комбінат учнем столяра. Облвідділу на той час ще не було. Він почав формуватися лише під кінець року.

Облвідділ вів велику організаційську роботу, особливо на селі. Я також проводив облік глухих сільської місцевості, оформляв їх вступ до членів УТОГ, допомагав проводити збори, організовувати райвідділи.

Мені довелося об'їздити майже всю область. На місцях подавалась різноманітна юридична консультація, матеріальна та інша допомога. Сприяли проведенню всієї цієї роботи сільські Ради, райвиконкоми, керівники колгоспів.

У кінці 1940 року ЦП УТОГ направило мене в Ровно головою оргбюро облвідділу. За короткий час при допомозі обл- та райвиконкомів, сільських Рад було проведено облік глухих, які мешкають в області. Згодом у м. Ровно відкрив клуб, значну кількість глухих залучили в члени Товариства.

З нечуючими стали проводити велику виховну роботу, організували для них вечірню школу (майже всі глухі на той час були неграмотні).

Вся ця робота проводилася напередодні Великої Вітчизняної війни.

Повернувшись в Суми, я разом із заводом імені Фрунзе евакуювався в серпні на Урал. Зі мною була група глухих в складі 40 осіб. Цілий місяць продовжувалася наша подорож на колесах. У Челябінську, куди ми приїхали в кінці вересня, було на той час дуже холодно. Нелегко довелось спершу: одяг, у якому ми туди приїхали, майже не зігрівав нас.

Всіх сумчан призначили на завод імені Колосенка. Чимало з нас не мали спеціальності. Довелося розвантажувати ешелони з верстатами та обладнанням, встановлювати їх у цехах. В міру готовності устаткування відразу ж бралися до справи: опановували такі професії, як токар, різальник, фрезерувальник.

Незважаючи на те, що досвіду у робітників було мало, все ж таки завод у короткий строк освоїв випуск важкої продукції.

Особливо важкою була зима 1941—1942 років. Адаже приїхали ми сюди напівроздягнуті. На поміч нам приїшли дирекція заводу та профспілкова організація, а також голова Челябінського обласного відділу УТОГ Глафіра Михайлівна Лукіних та органіструктор ВЦРПС по роботі серед глухих Микола Олексійович Буслаєв.

Ці товариші подавали нам допомогу в усьому. Вони також проводили з нечуючими бесіди, допомагали в

створенні хорошого настрою, часто зустрічалися з нами на заводі, в гуртожитку.

Завод тим часом набирався сил. Проте, не вистачало людей. Одного разу до мене підійшов начальник цеху і запропонував спробувати працювати відразу за двома верстатами. Вийшло непогано, і через два-три місяці я вже керував трьома-чотирма верстатами. До речі, я не володів на той час такою спеціальністю, як токар по обробці металу. Довелося її освоювати на ходу. У цьому мені, та і всім моїм товаришам, допомогли директор заводу товариш Домітаєв та начальни-

час було взято на облік 75 нечуючих. На цій базі і був організований міськвідділ УТОГ та клуб. Їх очолював т. Васильченко. Ініціатором і організатором був Олександрський облвідділ УТОГ, якому в подальшому підлягав міськвідділ УТОГ та клуб.

У 1938 році міськвідділ та клуб були передані Миколаївському облвідділу. Головою міськвідділу та завідувачем клубом став В. О. Вірко.

Міськвідділ УТОГ проводив велику роботу по працевлаштуванню глухих і залученню їх до суспільно-корисної праці, до виробничого навчання в держпромисловості та артілях промкооперативу. У клубі прово-

До 50-річчя УТОГ

ки четвертого і восьмого цехів, де трудилися усі нечуючі. Ми ж зі свого боку не залишилися перед ними в боргу: робили все на совість, виконували по п'ять, шість, а то й сім норм за зміну. Особливо старанністю відзначилися такі товариші: Кравченко, Панков, Гавриленко, Шкарлат, Вода та інші. Я на п'яти верстатах виконував щоденну норму виробітку на 600—700 процентів. І це не один день, а з місяця в місяць аж до закінчення війни.

У кінці 1942 року на заводі побував К. Є. Ворошилов. У нічну зміну завітав він у восьмий цех, де на той час працював і я. Він довго спостерігав за моєю роботою, а потім обняв мене і сказав:

— Молодець! Так треба і надалі трудитися.

Не забути мені березня 1943 року. Серед інших робітників заводу мені вручили урядову нагороду. Відтак, на грудях у мене засяяв орден Червоної Зірки.

У нелегкі дні, коли точилися бої під Сталінградом, кожен з нас працював особливо старанно, намагався сьогодні виготовити продукції більше, ніж вчора.

У 1943 році в Челябінську було скликано зліт глухих ударників і передовиків державної промисловості Уралу. Всією організаційною роботою керував М. О. Буслаєв. Зліт пройшов під девізом: «Всі сили на розгром німецьких загарбників». Кожен глухий зобов'язався працювати тільки на «відмінно». Свої зобов'язання нечуючі успішно виконали.

У 1946 році я повернувся на Україну і тривалий час працював у Львівській організації: у гуртожитку, директором Будинку культури, де разом з В. Бенетом провели велику роботу по організації драматичного та танцювального колективів.

Трудився я і на учбово-виробничому підприємстві начальником швейного цеху. На моїх очах «виросли» нечуючі члени нашого Товариства. Їх висували на керівні посади — майстрами, бригадирами. Серед тих, кого удостоїли цієї честі, Т. Лушчик, Ф. Антонова, Є. Понось, Є. Кунтій, Г. Вавелюк та інші.

А зараз кілька слів про історію Херсонської міської організації. Вона сформувалася у 1934 році. На той

час дилась велика виховна робота. Велась також боротьба з неграмотністю.

Обласний відділ УТОГ був організований після звільнення Херсонської області від німецько-фашистських загарбників у 1944 році. Його організаторами стали М. Поляков та В. Яковлев.

Цього ж року у Херсоні організувався учбово-виробничий комбінат глухих, в якому були швейний та бондарський цехи. Першим директором новоствореного підприємства для глухих призначили Матвія Олексійовича Полякова.

У 1948 році Херсонський облвідділ було розформовано і на базі двох областей організувався Миколаївський міжоблвідділ УТОГ, куди ввійшла і Херсонська область.

У 1965 році ЦП УТОГ призначило мене головою оргбюро Херсонського облвідділу УТОГ (до організації облвідділу глухі Херсонської області обслуговувалися Миколаївським міжоблвідділом). У цей час у Херсоні був старий будинок культури, у Каховці та Генічеську — клуби, а в Голії Пристані наймана квартира, де знаходився клуб.

В області було 1100 глухих, з них — 1045 — члени УТОГ.

Цілих 16 первинних організацій: чотири міських виробничих, 12 — сільських.

Уже з перших днів роботи було укомплектовано кадрами облвідділ, Будинок культури та клуби, розпочався переоблік усіх глухих та слабочуючих, які проживали на території області.

Всіх глухих було прийнято в члени УТОГ, багатьох з них направили на виробниче навчання в Херсонське УВП та на підприємства державної промисловості для працевлаштування за спеціальністю. Всі діти шкільного віку були направлені в школи-інтернати, а менші — у дошкільні дитячі заклади.

Було вжито термінових заходів по будівництву Херсонського будинку культури глухих та швидшого закінчення будівництва Голопристанського клубу. Завдяки цьому клуб відкрився напередодні 50-річчя Жовтневої революції, а через рік прийняв перших відвідувачів і Херсонський будинок культури, де є зал на 340 місць, стаціонарна кіноустановка, лекційний зал,

чудова бібліотека, кімнати для роботи гуртків, спортивний зал та спортивний майданчик на свіжому повітрі. Довкола осередку культури висадили дерева, кущі, квіти.

У даний час на обліку в області 1245 нечуючих, з них у сільській місцевості мешкає 563 чоловіки. Із загальної кількості — 1086 чоловік є членами УТОГ.

На Херсонському УВП трудяться нині 182 чоловіки. Підприємство має хороший гуртожиток, школу робітничої молоді, де щорічно навчається біля 85 виробничників, переважна більшість яких є учнями 12—15 класів. У Новій Каховці організовано філіал Херсонської школи.

У Херсонській спецшколі-інтернаті для глухих дітей навчається 140 хлопчиків та дівчаток, а дошкільні заклади відвідують 46 дітей.

Систематично нечуючим трудівникам надається допомога, щорічно у санаторіях, будинках відпочинку оздоровлюється 75—80 чоловік.

Всіх глухих працевлаштовують на УВП та на підприємствах державної промисловості, у колгоспах та радгоспах.

На сьогоднішній день Херсонський облвідділ має у своєму розпорядженні 6 культзакладів. Зокрема, один Будинок культури, три міжрайонні клуби, два червоні куточки, чотири бібліотеки та три діє на громадських засадах. Загальний фонд літератури становить близько 9 тисяч примірників.

Постійними читачами є близько 300 нечуючих трудівників.

Облвідділ, культзаклади, міжрайвідділи та первинні організації проводять велику політико-виховну та культурно-масову роботу серед трудящих, спрямовують їх на виконання важливих рішень партії і уряду. У культзакладах читаються лекції, доповіді, проводяться бесіди та політінформації про міжнародне та внутрішнє становище, юридичні та правові норми, тощо. Щорічно організовуються зльотні передовиків виробництва та ударників комуністичної праці як колективів промислових підприємств, так і сільського господарства.

Колектив драматичного гуртка у 1967 році брав участь в обласному та республіканському фестивалі художньої самодіяльності УТОГ, присвяченому 50-річчю Великого Жовтня.

Весь колектив художньої самодіяльності також узяв участь у республіканському огляді. Майже всі його учасники одержали грамоти та дипломи республіканського оргкомітету фестивалю, один учасник одержав срібну, а один — бронзову медаль.

У глухих постійно виховується почуття патріотичного обов'язку, відданості і любові до нашої Батьківщини.

Тепер колективи Херсонської облвідділу гідно несуть ударну трудову вахту на честь ювілею Країни Рад та 50-річчя УТОГ.

І. АЛФІМОВ,
ветеран праці, кавалер
ордена Червоної Зірки.
м. Херсон.

ЗАПАМ'ЯТАЄТЬСЯ НАДОВГО

У Будинку культури Овруцького міжрайвідділу УТОГ відбувся тематичний вечір, присвячений 60-річчю утворення СРСР. На вечорі виступив лектор райкому Компартії України С. М. Майбранд, який розповів про досягнення союзних республік у народному господарстві за 60 років Радянської влади.

На вечорі виступили гості — представники інших національностей, що працюють на Житомирщині. Вони розповіли нечуючим про сонячну Грузію і квітучу Молдавію, щедрий Азербайджан і відроджену з попелу Білорусію. Гості у своїх виступах наголошували, що всебічний розквіт союзних республік, їх дальший і якісно новий розвиток у галузі індустрії і сільського господарства, науки і культури став можливим завдяки братній підтримці і допомозі російського народу, всіх республік-сестер.

На вечорі відбулося урочисте вручення почесних

грамот нечуючим передовикам виробництва, котрі тру-
дяться на Овруцькому філіалі Київського експериментального заводу порційних автоматів ім. Ф. Дзержинського. Серед правофлангових п'ятирічки, удостоєних високої відзнаки, М. Брусевич, П. Заліско та інші. Передовики виробництва і гості поділилися враженнями про своє перебування у братніх республіках.

Велике естетичне задоволення одержали присутні від концерту художньої самодіяльності, що відбувся на закінчення. А розходячись по домівках, члени УТОГ довго і гаряче дякували учасникам вечора і завідувачій культзакладом Ларисі Павлівні Анщенко та перекладачеві Галині Іванівні Пешковій за організацію цього чудового заходу, який надовго залишиться в пам'яті.

І. КИРЕЙЧЕНКОВ.
Житомирська область.

На Полтавському УВП-1 велика увага приділяється вихованню молоді зміни.

Не так давно у колектив прийшла Г. В. Ярош. За короткий час Ганна Василівна освоїла професію комплектувальниці і нині успішно вправляється з виробничим завданням. Передова трудівниця постійно перевищує денну норму, бере активну участь в громадському житті.

На знімку: старший майстер розкрійної дільниці Т. М. Гуржій (праворуч) перевіряє якість роботи Г. В. Ярош.

Фото П. МІНЬКА.

ЗА УСПІШНЕ ВИКОНАННЯ

Гідними трудовими подарунками прагнуть зустріти 60-річчя утворення СРСР випускники Хустської спецшколи-інтернату, котрі працюють на промислових підприємствах міста і зайняті у сільському господарстві району. Серед них — ударники комуністичної праці

цінні подарунки. Зі словом-відповіддю до присутніх звернувшись переможці змагання Іван Баркасі, Іван Тивадор і Марта Мушка. Вони запевнили, що і надалі будуть трудитися над успішним виконанням рішень XXVI з'їзду КПРС.

До наради передовиків було випущено спеціальний номер стінної газети «Юність», оформлено альбомом «Союз — непорушний», відкрито книжкові виставки «Продовольча програма — в дії» і «Економіка повинна бути економічною».

Після наради силами аматорів сцени Будинку культури було дано святковий концерт. Самодіяльні артисти підготували нову музично-літературну композицію, присвячену 60-річчю утворення СРСР. Теплими оплесками глядачі зустріли виступи Слави Паламар, Миколи Чопея та Ганни Метканчак. Вони виконали пісні «Бухенвальдський набат», «День Перемоги» та закарпатську народну пісню «Верховина моя».

Про це йшла мова на нараді працівників промисловості і сільського господарства Хустського міжрайвідділу УТОГ.

За успішне виконання взятих соціалістичних зобов'язань третього кварталу другого року одинадцяті п'ятирічки голова первинної організації УТОГ місцевого лісокомбінату І. П. Микита вручив нечуючим передовим виробничникам грамоти і

Ю. ПЕТРОВ,
художній керівник
Хустського будинку
культури.
Закарпатська область.

ДО ЧИТАЧІВ „НАШОГО ЖИТТЯ“

Дорогі товариші! Завершується 1982 рік — рік славного ювілею Країни Рад. Він був знаменний для нас всенародною підготовкою до гідної зустрічі 60-річчя утворення СРСР. Нині у трудових колективах, в установах, в організаціях і закладах Товариства підбиваються підсумки соціалістичних зобов'язань, взятих на честь знаменної дати. Приємно відзначити, що нинішнього року на підприємствах та виробничих об'єднаннях нашого Товариства, у компактних групах глухих державних заводів і фабрик та у сільській місцевості добре справлялися з плановими завданнями другого року одинадцяті п'ятирічки, підготували вагомий трудовий дарунок ювілею Вітчизни.

У переддень нового 1983 року, третього року одинадцяті п'ятирічки, редакція «Нашого життя» звертається до вас із проханням висловити свої міркування про газету, внести пропозиції щодо дальшого поліпшення її змісту.

Як і завжди, в центрі уваги газети в 1982 році було широке коло питань: соціалістичне змагання, політичне і економічне навчання, організаторська і масово-політична робота обласних, міждержавних і первинних організацій УТОГ, партійне, комсомольське і профспілкове життя, проблеми наставництва і виховання молоді, рух за економію і бережливість, впровадження передового досвіду, культура, побут, фізкультура і спорт та цілий ряд інших.

Чи задовольняє вас висвітлення цих тем? Які аспекти багатогранного життя Товариства, на вашу думку, потребують більш глибокої розробки? Які слід підняти нові теми? Хотілося б дізнатися, які матеріали користуються найбільшою популярністю, а які, на жаль, лишаются поза увагою.

Підготовка до 60-річчя утворення СРСР викликала в радянських людей новий приплив творчої енергії. Дедалі більше листів і в поштової скриньки редакції. На даний час ми одержали більше 1100 листів. Це кореспонденції, головним чином, від наших постійних дописувачів, а також листи тих, хто звертається до нас уперше. Переважна більшість з них опублікована в газеті, частина надіслана на розгляд та для вжиття заходів, на деякі листи дано відповідь.

Листи, що були використані в газеті, охоплюють, здавалося б, всі сфери економічного, соціального і культурного життя Товариства, але громадські кореспонденти, в основному, нади-

лають до редакції матеріали про наради, збори, семінари, вечори-зустрічі та інші заходи. Це в певній мірі звужує показ в газеті багатогранного життя Товариства і його кращих людей, бо кожна розповідь обмежена рамками зборів чи вечора, позбавлена заглиблення у тему, хвилює іншими вадами.

Редакція закликає громадських активістів надсилати матеріали, що глибоко висвітлювали б життя Товариства, ґрунтовно показували б досвід роботи передовиків виробництва, критикували упушення та недоліки, що ще мають місце в діяльності підприємств та організацій.

Дорогі товариші! Сподіваємось, що тісні зв'язки, які давно вже встановилися між громадськими кореспондентами і «Нашим життям», у 1983 році стануть більш міцними і плодотворними, допоможуть зробити газету більш змістовною і цікавою.

Щиро дякуємо нашим активним постійним авторам і запрошуємо до співробітництва всіх тих, хто хоче стати робітником або сільським кореспондентом. Хай щастить вам на цьому важливому громадському суспільно-політичному поприщі.

Бажаємо творчих успіхів.

Пишіть нам на адресу: 252150, Київ-150, МСП, вул. Червоноармійська, 74, редакція газети «Наше життя».

Виступи учасників гуртка оригінального жанру, що діє при Запорізькому обласному будинку культури УТОГ, давно вже користуються великою популярністю в глядачів. Успіх аматорів сцени закономірний: вони досягли високої виконавської майстерності.

На знімку: Олена Василенко, Таїсія Оселова та керівник гуртка Анатолій Резник готують новий номер своєї програми.

Фото І. ЙОСИПЕНКА.

Екран—про нечуючих

У Ялтинському клубі Кримський обласний відділ УТОГ організував перегляд фільмів самодіяльного кіномистця з Сімферополя Г. І. Маркова. Тут зібралися нечуючі трудівники Алушти, Гурзуфа, Алушки і Ялти.

Вступним словом вечір відкрила завідувач клубом М. П. Майко. Вона розповіла про творчий шлях кінолюбителя та його плани на майбутнє. Потім виступив Г. І. Марков. Він розповів

про свою роботу і показав зняті кінострічки.

Дві години нечуючі трудівники переглядали фільми про членів УТОГ. Кінокадри відобразили діяльність людей, позбавлених слуху, на заводах і фабриках, на будівництві Сімферопольського будинку культури глухих і в день комуністичних суботників. Кіноаматор зняв також виступи учасників художньої самодіяльності, спортивні змагання,

вечори відпочинку та жарти-літві сценки.

Г. І. Марков трудиться на Сімферопольському заводі «Електромаш» токарем-інструментальником. Весь вільний час він віддає кіномистецтву, а, починаючи з 1963 року, Гаррі Ілліч проводить зйомки кінофільмів про життя нечуючих людей Кримської області. І саме тут він проявив себе як талановитий, вдумливий художник.

Р. СКОВОРОДНИКОВ.

В гостях—письменник

У Хмельницькому будинку культури УТОГ відбулася зустріч з головою обласного літературного об'єднання — членом нашого Товариства Миколою Мачківським.

«Захистіть сонце» — таку назву мав тематичний виступ члена Спілки письменників. Він прочитав шанувальникам поезії вірші зі

своїх книг «В житях», «Червоний рушник», розповів про творчу лабораторію, поділився планами на майбутнє.

Особливий інтерес у присутніх викликали вірші М. Мачківського, які увійшли до збірки «Живий дощ». Друкована новинка, що приурочена до 50-річчя УТОГ, побачить світ у видавничстві

«Радянський письменник» наступного року. Крім творів хмельницького автора, до книги увійшли також поезії вінничанина М. Нирова, киян О. Краснокутської, І. Саложникова та інших авторів.

На закінчення зустрічі М. Мачківський відповів на запитання шанувальників поетичного слова.

М. ЧЕРНЕГА.
м. Хмельницький.

Фізкультура і спорт

ЗА ЗВАННЯ НАЙСИЛЬНІШИХ

Цієї осені у Чернівцях біля пам'ятника Перемоги стартувала міська естафета, присвячена 60-річчю утворення СРСР.

Проведення таких масових змагань на честь знаменних дат стало вже традицією у нашому місті.

У трьох забігах взяли участь учні шкіл (перший забіг), профтехучилищ, студенти середніх і вищих учбових закладів, трудівники промислових підприємств і установ міста, серед яких були чоловічі і жіночі команди Чернівецького УВП. За звання найсильніших

боролось 1350 чоловік. Шлях естафети довжиною 6200 метрів, що пролягала вулицями міста, було розділено на 18 етапів по 350—400 метрів кожний. Деякі з цих ділянок через круті спуски і підйоми виявились досить складними. З цієї причини боротьба набула особливої гостроти і часто остаточні результати визначались лише на фініші.

Серед учнів перше місце вибороли представники школи № 1. У вузівців перемогли студентки Чернівецького державного уні-

верситету (жінки) та студенти педінституту (чоловіки). Серед спортсменів промислових підприємств у другій групі командного забігу першість, як серед жінок, так і чоловіків, вибороли представники УВП. Саме їм було вручено кубки і грамоти міського комітету комсомолу.

Друге місце у цій підгрупі посіли трудівники підприємств громадського харчування (жінки) і заводу ремонтно-технічного обладнання (чоловіки).

І. ЗИМИЛЕВИЧ.

ПРИМНОЖИМО ДОСЯГНУТЕ

Добрими справами завершується нинішній рік для любителів спорту Полтавського УВП-1. У колективі 140 робітників постійно займаються фізкультурою і спортом, а 92 з них — активні учасники спортивних гуртків і секцій. До занять виробничою гімнастикою залучено 302 чоловіки — практично весь колектив.

Численний загін спортсменів Полтавського УВП-1 домігся протягом року непоганих показників. Зокрема, підготовлено два першорядники із зимових видів спорту, п'ять другорядників з шашок, чотири — з лижних гонок, двох — з кульової стрільби, близько 30 чоловік виконали норматив третього спортивного розряду.

Серед здобутків полтав-

чан є й такі вагомні, як перемога у лижних гонках на першість міськради ДСТ «Спартак», перше місце в змаганнях з кульової стрільби, організованих обкомом профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств, та в інших. Особливо «урожайною» на нагороди, як правило, для спортсменів Полтавського УВП-1 буває зима. Тож незабаром лижня знову покличе на старт любителів зимового спорту, які, є всі сподівання, ще раз порадують вболівальників високими результатами.

В активі прихильників спорту є чимало добрих справ. Серед них — конкретна турбота про виховання власних спеціалістів зі спорту. Так, протягом року

підготовлено 16 громадських інструкторів і 11 суддів. Склали норми комплексу ГПО і стали активними пропагандистами спорту 54 робітники.

Близько 100 чоловік систематично беруть участь у спартакіаді «Бадьорість і здоров'я». Організовано влітку пройшов Всесоюзний тиждень зі здачі норм ГПО.

Рік, який завершується, був цікавим і напруженим для спортсменів Полтавського УВП-1. Рік прийдешній обіцяє бути теж багатим на захоплюючі спортивні баталії. Колектив фізкультурного нашого підприємства прагне підготуватися до нього якнайкраще.

М. АНДРУЩЕНКО,
інструктор-методист
виробничої гімнастики
Полтавського УВП-1.

Перші в п'яти видах

Майже півроку точилася цікава боротьба з дев'яти видів спорту на Спартакіаді Запорізького обкому профспілки працівників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств.

Спортсмени Запорізького УВП вибороли перші місця

в п'яти видах програми. Виробничники перемогли у змаганнях з багатоборства ГПО. Найкращих результатів домоглися вони в легкій атлетиці, здобули першість з шашів та шашок. Непоганих показників спортсмени УВП досягли в змаганнях з настільного тенісу та з волейболу.

У почесній командній перемозі колективу УВП чимала заслуга О. Колякіна, М. Махіна, І. Жукова, Г. Чмихало, та М. Вовненко, котрі протягом усього турніру виступали впевнено і стабільно.

М. МАРЧЕНКО.

НА СТАРТІ—ТРИАЛ

На мотоциклі через... завал

Змагання, що відбулись на станції юних техніків у Харкові, викликали небувалий інтерес не тільки у болельщиків, а й у багатьох спеціалістів. І пояснювалось це, насамперед, їх незвичайністю. Юні мотоциклісти вперше в країні провели змагання з тріалу — нового технічного виду спорту, що завойовує дедалі більшу кількість прихильників у всіх країнах світу.

Швидке зростання популярності тріалу викликано не тільки видовищністю, а й багатоманітністю цього виду змагань майже для кожного. Ним можна займатись всюди, незалежно від того, де живе людина, — у місті, в селі, чи в гірському селищі. Тріал не потребує спеціальних трас. Він безпечний, а тому брати участь у змаганнях можуть навіть новачки.

Відмашки суддівського прапора одного за одним виводили на старт учасників заїздів. Вони долали на своїх мотоциклах завали з колод і каміння, проїжджали по пухкому вологому піску, а потім через каскад невеликих, але крутих гірок,

одна з яких закінчувалась сходами.

— Цю трасу ми проклали прямо на подвір'ї станції юних техніків лише за три дні, — розповідає керівник мотогуртка О. Луцков. — Її можна зробити і на шкільній ділянці, і на пустирі. При всій видимій складності вона справді безпечна. На короткій дистанції неможливо розвинути велику швидкість, та це й не потрібно. Адже гонщик у часі практично не обмежений. Переможець визнається за меншою сумою штрафних очок, набраних на трасі. Якщо спортсмен торкнувся ногою землі, йому нараховується одне штрафне очко, якщо заглух мотоцикл — 10, упала машина на землю — ще 10. Але натренований гонщик, який добре підготував мотоцикл до старту, може обійтись і без штрафних очок. Наприклад, переможець нашого старту 17-річний Ігор Новомлинський зміг подолати дистанцію практично без помилок. Добре виступили у змаганнях і дівчата... Ентузіасти переконали і,

що новий вид незабаром завойовує всеосяжне визнання. І, мабуть, не без підстав. Змагання цікаві самі по собі, а крім того, вони допомагають у тренуваннях кросменам, мотоболістам. Розвиток тріалу допоможе ростити висококласних мотоциклістів не тільки у великих містах, а й у сільській місцевості.

Спеціально для свого старту харківські школярі сконструювали мотоцикл, використавши в ньому серійний двигун від моторолера «Муравей». Але, як показав перший турнір з тріалу, виступати в таких змаганнях можна і на звичайних мотоциклах — «Мінск», «Восход», «Чезета». Не слід забувати тільки одне правило: робочий обсяг двигуна в мотоциклі для тріалу не повинен перевищувати 200 кубічних сантиметрів.

В. ДОЛГАНОВ.
м. Харків.

Редактор
П. БУЛАТОВ.